

har jo bevirket, at der er kommet større Sandhed ind i en Mængde Selvangivelser, og det kan vel ogsaa ventes, at naar denne Virksomhed fortsættes, kommer der en Del ny Skat frem, hvor der tidligere er blevet betalt for ringe Skat. Men ganske sikkert med Rette mener den højtærede Minister, at derved er vi ikke hjulpe, men at der maa gribes til ekstraordinære Foranstaltninger. Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) har ogsaa ved en tidligere Lejlighed udtalt sig om dette som en rimelig Mulighed og mente eller i alt Fald haabede, at hvis saadanne Skattelovforslag blev fremsat, blev det i det væsentlige direkte Skatter, man vilde gaa til — væsentlig, altsaa dog ikke udelukkende, direkte Skatter.

Naar man nu ser paa, hvilke Veje man skal gaa, synes jeg, at da det i første Række er Forsvarsudgifter, som nødvendiggør, at Staten faar større Indtægter, var det ikke unaturligt, om Tanken i første Række vendte sig til en Værneskat. Den Skattekommission, der blev nedsat den 28. Marts 1900, har jo behandlet Spørgsmaalet om en Værneskat. I Betænkningen findes et Udkast, som viser, hvordan en saadan kunde ordnes, og det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) har i Enkeltheder udarbejdet et saadant Forslag, som findes i Betænkningen, og som, om det blev gennemført, vilde give Staten en aarlig Indtægt paa 850,000 Kr. En af Grundene og vel den væsentligste Grund til, at man ikke gik den Vej, var, at man først ønskede Forsvarsspørgsmaalet løst og dernæst ogsaa ønskede en Indkomst- og Formueskat, hvad man paa det Tidspunkt ikke havde. Nu har man faaet begge Dele, og intet synes da naturligere end at indføre en Værneskat, og det er, som sagt, særlig rimeligt, naar man tager Hensyn til Arten af de Udgifter for Staten, der nødvendiggør nye Skatter. Selv om man af en saadan Værneskats Beløb, der vel nu vilde stige til omtrent 1 Mill. Kr., tog 200,000 Kr. fra til en efter min og manges Mening højst nødvendig og stærkt paakrævet Forbedring af Militärmusikken, vilde der dog blive ca. $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. aarlig tilbage til Statskassen. Ministeriet har imidlertid ikke fremsat Lovforslag desangaaende, men har fremsat de 3 Lovforslag, der nu foreligger.

Jeg mener i Overensstemmelse med adskillige Bemærkninger, som det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard)

gjorde, at ved Forøgelsen af Arveafgiften er man inde paa en forkert Vej, og den Omstændighed, at Vilhelm Lassen i 1908 foreslog noget lignende som det, der her er foreslaaet, maaske til Dels noget mere, synes jeg ikke forandrer noget i saa Henseende; hvis det er rigtigt, hvad et tidligere radikalt Medlem af Tinget her har sagt, at Vilhelm Lassen var en fortræffelig Mand, der var kun to Ting, han ikke forstod sig paa, den ene var Tal, den anden Penge, gør dette i alt Fald ikke Forholdet bedre. At man her er inde paa den urette Vej, ser man bedst, naar man sammenligner, hvad her er foreslaaet med Hensyn til Arveskat, og f. Eks. det, man midt under Krigen har gennemført i Sverige ved en Lov fra November Maaned. Det forekommer mig, at der i den svenske Lov er nedlagt ganske anderledes gode Principper end i vor Lov om Arveafgift og i det Forslag, der her er Tale om. Man har der ved den Maade, hvorpaa man har valgt de forskellige Satser, lagt Vægt paa ikke at sætte en Bom for Kapitalopsamlingen, hvad det her foreliggende Lovforslag i høj Grad vilde gøre, og ikke mindst har man taget ganske anderledes Hensyn til dem, der kun efterlader sig en lille Formue. At Arv afgiver et særdeles godt Skatteobjekt, vil ingen bestride, men det er samfundsmæssigt set en ret farlig Vej, naar man gaar for vidt, og det forekommer mig, at hvis man vil vedtage en Arveafgift saa høj, som her er foreslaaet, gaar man for vidt. Den højtærede Finansminister nævned, da han fremsatte disse Lovforslag, at vor Arveafgiftslov er inddelt i 4 Klasser. Dette gælder ogsaa den svenske Arveafgiftslov. Det foreslaas nu her, at i 1ste Klasse, altsaa hvor Arvingerne er den afdødes Ægtefælle eller Børn, skal Afgiften sættes til 1—6 pCt. efter Arveloddens Størrelse. 1 pCt. skal man give, naar Arvelodden er under 1,000 Kr. Men i Sverige er i 1ste Klasse en Arvelod paa under 1,000 Kr. afgiftsfri, Afgiften indtræder først ved 1,000 Kr.; der er den 0,6 pCt., og for hvert 100 Kr., hvormed Arvelodden forøges, forøges Arveafgiften, og man har der en overordentlig detailleret Skala, som efter min Mening medfører en meget stor Retfærdighed, og 1 pCt., som her skal svares af Beløb under 1,000 Kr., indtræder i Sverige først, naar Arvelodden er paa 4,000 Kr. En Afgift paa 3 pCt., som nu er Maksimum — det foreslaas her forhøjet til 6 pCt. —, indtræder i Sverige først, naar Arvelodden er 75,000 Kr., medens den efter Mi-